

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 526/2016
15.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у радном спору тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Дејан Мраковић из ..., против туженог „ББ“ ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4497/14 од 23.07.2015. године, у седници одржаној 15.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4497/14 од 23.07.2015. године, тако што се одбија као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Основног суда у Чачку П1 бр.21/14 од 25.07.2014. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 33.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 бр.21/14 од 25.07.2014. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено је решење о отказу уговора о раду туженог бр... од 23.12.2010. године као незаконито, па је тужени обавезан да тужиоца врати на посао и распореди га на радно место које одговара његовом знању и радним способностима. Тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 214.500,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4497/14 од 23.07.2015. године, преиначена је наведена првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број ... од 23.12.2010. године којим му је отказан уговор о раду и да се тужени обавезе да га

врати на посао и распореди на радно место које одговара његовом звању и радним способностима. Одлучено је да свака страна сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана због погрешно примењеног материјалног права.

У поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог до 23.12.2010. године, када му је побијаним решењем отказан уговор о раду од 01.10.2002. године, због престанка потребе за његовим радом. Код туженог је најпре био запослен на пословима руководиоца градилишта да би од 2008. године ти послови били преименовани као послови пословође, које је тужилац наставио да обавља. У прво време је радио на пословима машинске уградње асфалта али је због здравствених проблема са очима услед високе температуре асфалта, (а након обављеног вештачења) наставио да ради на градилиштима у граду. У то време је код туженог на пословима пословође било девет извршилаца укључујући и тужиоца а тужени је Правилником о организацији и систематизацији послова од 29.08.2008. године и Планом годишњих потреба за запосленима у 2011. години од 08.12.2010. године, предвидео постојање осам извршилаца на пословима пословође, тако да је један био вишак. Тужени није био у обавези да доноси програм решавања вишка запослених јер је престала потреба за радом мање од десет запослених. На све извршиоце на пословима пословође тужени је требао да примени критеријуме из Анекса 2 Колективног уговора код послодавца од 26.02.2009. године за утврђивање вишка запослених и то по том редоследу: 1) изјашњење запосленог, с тим да послодавац није у обавези да прогласи вишком запосленог који се пријави на позив и 2) резултати рада који се утврђују на основу образложене оцене непосредног руководиоца засноване на следећим елементима: остварене уштеде у материјалу и времену, поштовање радне и технолошке дисциплине, благовремено извршавање радних налога, послова и радних задатака, ангажовање на додатним и другим пословима у циљу потпуније искоришћености радног времена. Резултати рада се утврђују за период од годину дана који претходи оцењивању 3) ако запослени остварују једнаке резултате рада примењује се критеријум однос запосленог према радним обавезама. Резултате рада и однос запосленог према радним обавезама утврђује непосредни руководиоца запосленог уз сагласност генералног директора и представника послодавца. У оцени резултата рада за тужиоца распоређеног на радно место пословође наведено је: непоштовање радне и технолошке дисциплине, није

користан за шире ангажовање на додатним и другим пословима, а искоришћеност радног времена веома мала. Ову оцену резултата рада за тужиоца сачинио је његов непосредни руководиоца ВВ који је саслушан као сведок, навео је да је таква оцена за тужиоца дата искључиво из разлога што није показивао интересовање за додатно стручно оспособљавање. Тужиоцу је по престанку отказа уговора о раду исплаћена отпремнина, а на пословима тужиоца након тога тужени није запослио друго лице.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд и по налажењу овога суда закључио да је побијано решење о отказу незаконито донето, у ситуацији када Анексом 2 Колективног уговора туженог није предвиђен као елемент приликом утврђивања критеријума резултата рада и оцене резултата рада запослених, интересовање радника за додатно стручно оспособљавање, а што је био искључиви разлог да тужилац буде утврђен као вишак на пословима пословође. Поред тога, правилно је становиште првостепеног суда да с обзиром на то да су Анексом 2 утврђени критеријуми за одређивање који је од више запослених на истим пословима бити вишак у случају смањења броја извршилаца, да то подразумева детаљно образложену оцену резултата рада за сваког од запосленог који се пореде, са описом сваког од елемената критеријума; што у конкретном случају тужени није учинио јер оцена резултата рада тужиоца и осталих запослених на том радном месту не садржи детаљно образложену оцену рада за тужиоца и друге упоређиване запослене према таксативно наведеним мерилима и критеријумима из овог анекса па је побијано решење незаконито.

Основано се ревизијом тужиоца указује да је мишљење непосредног руководиоца дато паушално јер не садржи детаљно образложену оцену резултата рада тужиоца и других запослених на том радном месту, с обзиром да су Анексом 2 Колективног уговора туженог таксативно прописани елементи мерила и критеријума за оцену резултата рада сваког од запослених који се пореде, а који у конкретном случају нису на тај начин примењени, већ је напротив на основу исказа непосредног руководиоца, утврђено да је тужилац утврђен као вишак искључиво из разлога што није показивао интересовање за додатно стручно оспособљавање; а што на основу овог Анекса није било предвиђено као критеријум за утврђивање вишка.

Из тог разлога, као и зато што оцена резултата рада за тужиоца и за остале упоређиване запослене на том радном месту не садржи образложену оцену рада према таксативно наведеним критеријумима из Анекса 2, као што је то правилно закључио и првостепени суд, то је и по становишту овога суда побијано решење незаконито донето јер нису били испуњени услови да се тужиоцу откаже уговор о раду на основу члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду, због чега је основан захтев тужиоца за враћање на рад на основу члана 191. Закона о раду.

Правилно је одлучено и о трошковима првостепеног поступка на основу члана 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Како је тужилац успео у ревизијском поступку то му припада тражена накнада за накнаду трошкова састава ревизије према опредељеном захтеву, због чега је одлучено као у ставу другом изреке, на основу члана 165. став 2. у вези чланова 163. став 2, 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, то је о овом захтеву одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић